

ಖೇಳನು ಕಡಿದಳು. ತಕ್ಕಣ ನನ್ನತ್ತ ಮೋರೆಯಿಕ್ಕಿ, ‘ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ... ಅನೋಮಾ ಬಾಯಾ ಹೈಂಡ್ ಅಲ್ಲದೆ –ಇಬ್ಬರ ಕಾಮನ್ ಹೈಂಡೊಬ್ಬು ಲು ಸಹ ಇದ್ದಾ ಇಂತೆ... ಅವಳೀ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನ ಬೇಸೆಯಿಸಿದ್ದು... ಏನು ವಿಚಿತ್ರ ಗೊತ್ತು? ಆ ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ಈ ಹುಡುಗ ಶ್ರೀತಿಗೆ ಸಿಲುಕ್ಕಿದ್ದರಂತೆ... ಮಾತು ಮದುವೆಯೆ ತನಕ ಹೋಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಯವರು ಒಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ ಮುರಿದು ಬಿತ್ತಂತೆ... ಶ್ರೀತಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿಕಾರದು ಅಂತ ಅವರೇ ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸಿಗುವವರೆಗೂ ಮದುವೆ ಬೇಡ ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ತಾನೇ ಅನೋಮಳನ್ನ ಇವನಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಂತೆ...’ ಎಂದು ಹೇಳತೋಡಿದಳು.

ನಾಗೆ ದಿಟದ ಕರೆಯೆನೊಂದು ತಂತಾನೇ ವಿಶದಗೊಂಡಿತು. ಕುಣಾಲೀಯ ಎಹಿಮೋಡಪ್ಪಣಿ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಜರುಗಿದ ಸಿನಿಮಾದ ಹಾಗೆ ಮೂಡಿಬಂತು.

ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು.

‘ಅಭಿ... ನೇನೇನು ಅವರು ಬರೋವರೆಗೂ ಇರುತ್ತಿಯಾ? ಇಲ್ಲಾ...’ ಆದ್ದುರ್ ಅನಂತಮಾನಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು. ತಕ್ಕಣ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಹೊರಡಲನುವಾಗಿ ಏದ್ದು ನಿಂತೆ ಮನಸೊಳಗೆ, ಬದುಕು ಅನಾಮತ್ತನೆ ತಂದು ಹೊಂಚೆವ ಅಜೆಬಾದ ಚೆತ್ತಗಳೆಲ್ಲ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕುಣಾಲಿ... ಆಗ್ನೇಯ... ಅನೋಮಾ... ಭೂಮಿ... ಆದ್ದುರ್... ಜಿಗ್ನಾ ಪರ್ಯಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ, ಯಾವುದನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಸುವುದೆಂದು ಎಣಿಕೊಂಡು ಕಳೆದುಹೋದೆ.

‘ಫೇ... ಭೇ... ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೊರಡು ಅಂತನ್ನಲ್ಲಿ, ಅಭಿ... ಯೆ ಮೇ ಸೇ ಅನ್...’ ಆದ್ದುರ್ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕುಣಾಲಿ, ಆಗ್ನೇಯ ಮತ್ತು ಅನೋಮಾರೊಡನೆ, ನಾನು ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಬಂದ ಭವತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ್ನೇಯ ಮತ್ತು ಅನೋಮಾ ಕ್ಕೆಬೆಸೆದುಕೊಂಡು ನಡೆದಿದ್ದರು. ಕುಣಾಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ನಗೆಳೋಡಿದರು.

ನಾನು ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಳಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನಿಂತೆ. ಕಾಗುರ್ತೆವೇ ಗೊತ್ತಿರದ ಕುಣಾಲೀಗೂ, ತುಸು ಹೆಚ್ಚೇ ವ್ಯಾಕರಣ ತಿಳಿದ ನನಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಿಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀಕುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಾಗರಾಜ ವನ್ನಾರೆ

ಕವಿ, ಕರ್ತೆಗಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಆರ್ಥಿಕರ್ಕೌ ನಾಗರಾಜ ವನ್ನಾರೆ ‘ಹಕ್ಕನ ಮಟಾಟ’, ‘ನಿರವಯವ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, ‘ಮಡಿಲು’ ಎಂಬ ನೀಳತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹಳೆಮನೆ ಕತೆ’, ‘ಬಯಲು ಆಲಯ’ ಮತ್ತು ‘ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರರಾಣ’ ಅವರ ಅಂತಳ ಬರಹಗಳ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಾದರೆ, ‘ವನ್ನಾರೆ ವದ್ಯಗಳು’, ‘ವನ್ನಾರೆ ಇನ್ನೂ 75’ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ವನ್ನಾರೆಯವರ ಎಂಟು ಪ್ರಸ್ತರಗಳು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ.